

વૃક્ષો

વૃક્ષો
એક પગે ઊભાં છે.
તપ કરતા ધ્રુવની જેમ.
ધ્રુવને લગની ઈશ્વરની
વૃક્ષોને માણસની.

માણસો ઉનાળે
છાંચડો ખાય ને
પવન પીવે
વરસાદમાં વૃક્ષો
એમની છત્રી બની જાય.

માણસો ફળ, ફૂલ ને પાંદડાં
પૂછ્યા વગર ચપોચપ વીણી લે
પાનખરમાં પાખું થતાં
એમને ઘેઘૂર બનાવવાં
થડ સુધી કાપી કાઢે.

વૃક્ષો તો પણ
કોઈ આણગમા કે ફરિયાદ વગર.
ફરીફરીને ફૂટે
લીલાછમ્મ બને.

વૃક્ષો ઊભાં છે જાણે કહેતાં
વૃક્ષ બનવું હોય તો
ફરીફરીને ફૂટવું પડે.

આહ્વાન

સાત સાત ઘોડા જોડી
રથ પર સવાર થઈ
સૂરજ ચડી આવે છે આકાશે
પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો ગગનપટ
ખેડી ચાસ પાડી, દાણા ઓરી દઈ
ઉત્તરી પડે છે પશ્ચિમે
અંધારું ધસી આવી
આછા અજવાસને
પીસી ખાતર બનાવી
ભેળવી દે છે ચાસમાં
થોડી વારે ધીમે ધીમે
ફણગાની જેમ ફૂટી નીકળે છે
નાનામોટા તારા
ટમટમતા તારાનાં વાવેતરમાં
જડી આવે છે ગમતા ચહેરા
સ્વજનોના આ ચહેરા નીરખતાં નીરખતાં
પરોઢનો ઉજાસ પ્રસરવા લાગે...
હું બે હાથ જોડી
ફરી સૂર્યને આહ્વાન કરું છું...

તેજગોલક

તેજગોલકના સળગતા સગડામાંથી
ઊભરાય, ઊડે તેજ તણખા
પાનખરમાં પથરાતાં પાંદડાંઓની જેમ
પથરાય પૃથ્વીના પોત પર
તેની પર ચીતરેલા
ઝાડ પાન ફળ ફૂલ વેલા
પશુ પંખી માણસ સૌ
આકુળવ્યાકુળ આથડ્યા કરે
ટાઢકને શોધતાં

સૂરજ સામે બાથ ભીડવા
ધખારો ધીમો કરવા
ગરમાળા રક્ષક બની પી રહ્યા છે તીખો તડકો
લાલચઢ્ઢાક ફૂલો ફોડતાં ગુલમહોર
ફેલાયા છે ઉઘાડી છત્રી બની
ચંપાનાં ફૂલો
સૂરજને ધીમા તપવા વિનવણી કરે છે
ચાંદનીના છોડ પ્રાણરક્ષક બની
સો-સો સફેદ ફૂલો પ્રગટાવી
તડકાની તમતમતી પીળાશ ઝાંખી કરવા મથે છે

મજૂરોની વાંકી વળેલી પીઠ પર
પડતાં અગનબિંદુઓ
પરસેવાની ધાર બની વહી રહ્યાં છે
સમય સાગરમાં ભળવા
બાહુ ફેલાવી હિલ્લોળાતો સાગર
સૂરજને તાણ્યા કરે પશ્ચિમે
પુનઃ જીવતી કરવા એક વધુ સવાર.

શબ્દ - 1

શબ્દ

અસલ બા જેવો.

હેતથી ઝુલાવે

વહાલથી ગળે વળગાડે

ક્યારેક કાંટાની જેમ ભોંકાય

ને સોટીના સોળ ઉઠાડે

પસ્તાવાનાં આંસુય પાડે.

તોય

બા વગર ના ચાલે

શબ્દ વગર ના જ ચાલે.

શીઘ્ર - 2

દીવાલને અઢેલી
સહેજ પગ વાળી
ખોળામાં ઓશીકું મૂકી
તેના ટેકે
ઊંધું ઘાલીને
નોટમાં લખ્યા કરે બા.
જાણે હથેળીમાં
મેંદી કરતાં હોય એમ
ઝીણા ઝીણા અક્ષરો મૂકતાં જાય
નોટનાં પાનાં પર
ઉપર-નીચે, ડાબે-જમણે, તો વળી
વચમાં.
પૂછ્યું કે શું લખો છો બા?
બસ બે અક્ષર પાડું છું.
રામ રામ લખું છું.
લખતાં લખતાં કેટલીક વાર
અક્ષરો થઈ જાય છે ઊલટસૂલટ
એમના જીવનની જેમ.
તોય જાણે
અક્ષરની એ આખી ભાત જીવે છે
હજુ મારા જીવતરની જેમ.

૨૧૬૬ - ૩

આ જુઓ ને...
હિલ્લોળે ચઢી છે અયોધ્યાનગરી
લંકા જીતી, સીતાજીને છોડાવી,
અગ્નિપરીક્ષા લઈ
રામજી પહોંચ્યા છે અયોધ્યાનગરી
નગરજનોએ વધાવી લીધા
હોંશે હોંશે.
રામજીના રાજમાં સુખશાંતિ
ને લીલાલહેર.
અચાનક
બધુંય વિલાઈ ગયું
નગર વીખરાઈ ગયું
સીતાને ફરી વનવાસ.
રાજનું ભાવિ ગર્ભમાં લઈ
સીતા ચાલ્યાં વનમાં
ઘોબીના એક શબ્દે
સીતાના શબ્દે
ઘરતીએ મારગ આપ્યો.
શબ્દ તો હંમેશાં સીતાપરીક્ષા લે છે
અને આપે છે.